

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoCsp/29/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4221202749
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4221202749.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobcu: Stavebné bytové družstvo Komárno, IČO: 00 170 984, so sídlom Zimná 16, 945 01 Komárno, zastúpeného JUDr. Matejom Pekarikom, advokátom so sídlom Výpalisko 19, 940 02 Nové Zámky, proti žalovanému: X. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. P. X, XXX XX T., zastúpenému JUDr. Gergelyom Pšenákom, advokátom so sídlom M. R. Štefánika 30, 940 02 Nové Zámky, o zaplatenie sumy 2.501,59 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 6Csp/92/2021-110 zo dňa 01.03.2022 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.501,59 eura, zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % za každý deň omeškania zo sumy 882,42 eura od 09.06.2020 do zaplatenia, 75,43 eura od 21.01.2021 do zaplatenia, 75,43 eura od 21.02.2021 do zaplatenia, 75,43 eura od 21.03.2021 do zaplatenia, 75,43 eura od 21.04.2021 do zaplatenia, 75,43 eura od 21.05.2021 do zaplatenia, 1.063,39 eura od 08.06.2021 do zaplatenia, 75,43 eura od 21.06.2021 do zaplatenia, 103,20 eura od 21.07.2021 do zaplatenia, a ročný úrok z omeškania vo výške 5,00 % zo sumy 882,42 eura od 09.06.2020 do zaplatenia, 75,43 eura od 21.01.2021 do zaplatenia, 75,43 eura od 21.02.2021 do zaplatenia, 75,43 eura od 21.03.2021 do zaplatenia, 75,43 eura od 21.04.2021 do zaplatenia, 75,43 eura od 21.05.2021 do zaplatenia, 1.063,39 eura od 08.06.2021 do zaplatenia, 75,43 eura od 21.06.2021 do zaplatenia, 103,20 eura od 21.07.2021 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 488, § 489, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), § 8a ods. 1, 2, 7, § 8b ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z. z.“) v znení účinnom od 01.07.2007 do 31.10.2018 a v znení účinnom od 01.11.2018, § 1 vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 328/2005 Z.z., ktorou sa určuje spôsob overovania hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení, § 1, § 4 ods. 1 vyhlášky Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 240/2016 Z. z., ktorou sa ustanovuje teplota teplej úžitkovej vody na odbernom mieste, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a čl. 3 ods. 1, 2, 3, 4 Zmluvy o výkone správy zo dňa 17.04.2012. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 2.501,59 eura s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že žalovaný je výlučným vlastníkom bytu číslo XX v bytovom dome v T., súpisné číslo XXX na O. A. X. Správu označeného bytového domu a plnenia spojené s užívaním bytov v bytovom dome

zabezpečuje žalobca na základe zmluvy o výkone správy. Žalovaný je povinný podľa zmluvy o výkone správy pravidelne platiť predpísané mesačné platby za výkon správy a zabezpečovanie plnení spojených s užívaním sporného bytu (predpísané mesačné platby), pričom predpísané mesačné platby dochvilne neplatil a tým mu vznikol nedoplatok za obdobie od 01.04.2020 do 31.07.2021 vo výške 2.501,59 eura bez príslušenstva.

2. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie dospel k záveru, že podaná žaloba je dôvodná. Bolo preukázané, že medzi stranami sporu existuje záväzkovo právny vzťah na základe Zmluvy o výkone správy zo dňa 17.04.2012, v ktorej si strany sporu stanovili predmet svojich záväzkov. Žalovaný ako vlastník bytu v bytovom dome, ktorého správu vykonáva žalobca, si svoje povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o výkone správy neplnil riadne a včas, a tak mu vznikol nedoplatok za obdobie od 01.04.2020 do 31.07.2021 vo výške 2.501,59 eura bez príslušenstva. Žalovaný mal v roku 2020 zaplatiť predpísané mesačné platby v mesiacoch apríl až jún mesačne po 208,10 eura a v mesiacoch júl až december mesačne po 283,53 eura, spolu 2.325,48 eura, pričom zaplatil len 1.862,04 eura, čo je menej o 463,44 eura. Žalobca v roku 2020 vyúčtoval skutočné náklady na dodané plnenia spojené s užívaním sporného bytu žalovaného za rok 2019 (skutočné náklady) a vykázal mu nedoplatok voči predpísaným mesačným platbám vo výške 882,42 eura. Vyúčtovanie bolo žalovanému doručované poštovou zásielkou podanou pošte dňa 22.05.2020 s fikciou doručenia 25.05.2020. Žalovaný mal v roku 2021 zaplatiť predpísané mesačné platby, a to v mesiacoch január až jún mesačne po 283,53 eura a v mesiaci júl 311,30 eura, spolu 2.012,48 eura, no zaplatil iba 1.456,70 eura, teda menej o 555,78 eura. Žalobca v roku 2021 vyúčtoval skutočné náklady na dodané plnenia spojené s užívaním bytu žalovaného za rok 2020 a vykázal mu nedoplatok voči predpísaným mesačným platbám vo výške 599,95 eura. Vyúčtovanie bolo žalovanému doručované poštovou zásielkou podanou pošte dňa 21.05.2021 s fikciou doručenia 24.05.2021. Nedoplatok 599,95 eura žalobca pripočítal k nedoplatku žalovaného 463,44 eura za nezaplatené predpísané mesačné platby v roku 2020; (463,44 + 599,95 = 1.063,39 eura). Po započítaní mal žalovaný za rok 2020 nedoplatok na vyúčtovaní skutočných nákladov na byt v sume 1.063,39 eura.

3. Súd uveril tvrdeniam žalobcu, že žalobca žalovanému vyúčtoval náklady na dodané plnenia spojené s užívaním bytu až potom, ako dodávateľ tepla pristúpil k poskytnutiu zľavy za vyúčtovanie roka 2019, pričom pri rozpočítavaní množstva dodaného tepla na vykurovanie a množstva tepla na prípravu teplej úžitkovej vody postupoval podľa vyhlášky č. 240/2016 Z.z. Keďže súd nepovažoval námietky žalovaného za opodstatnené a žalovaný nepreukázal, že by pohľadávku žalobcu uhradil, alebo že táto zanikla iným spôsobom, súd ho zaviazal na zaplatenie sumy nedoplatku na úhradách spojených s užívaním bytu vo výške 2.501,59 eura (t. j. 882,42 eura + 1.063,39 eura + 555,78 eura), t. j. na zaplatenie sumy nedoplatku na úhradách spojených s užívaním bytu, zmluvnej pokuty vo výške 0,05 % denne ako aj úroku z omeškania z jednotlivých dlžných mesačných zálohových platieb a aj zo súm na základe ročných vyúčtovaní v súlade s podanou žalobou.

4. Výrok o trovách konania súd odôvodnil podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP. Žalobca bol v konaní plne úspešnou stranou, preto mu súd voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a žalobu zamietnuť, prípadne rozsudok vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Podané odvolanie odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b), f), g) a h) CSP. Uviedol, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí vyhodnotil dôkazy jedine v prospech žalobcu, no ním predložené dôkazy a v nich spočívajúcu procesnú obranu v odôvodnení nespomenul. Žalovaný bol toho názoru, že aj napriek skutočnosti, že predvolanie na pojednávanie na deň 01.03.2022 prevzal dňa 17.02.2021, zvolil si včas svojho právneho zástupcu dňa 25.02.2022, čo ihneď súdu aj oznámil. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozsudku vôbec nezaoberal tým, z akého dôvodu neakceptoval žiadosť jeho zástupcu o odročenie pojednávania s poukazom na to, že nemal zachovanú zákonnú lehotu na prípravu. Z uvedeného dôvodu napadnutým rozsudkom došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v jeho neprospech. Ním navrhnuté dôkazy len okrajovo spomenul a jeho procesnú obranu vyhodnotil stroho v bode 48. odôvodnenia rozsudku tak, že súd nemal námietky žalovaného za preukázané a žalovaný v konaní nepreukázal, že by pohľadávku žalobcu uhradil, alebo že táto zanikla iným spôsobom. Súd neuviedol, že či šlo o skutočne dodanú teplú úžitkovú vodu dodávateľom a cez merače dodávateľa alebo cez merače žalobcu. Počas dokazovania sa podľa neho súd nezaoberal jeho námietkami o tom, že k závade nedošlo na sekundárnom okruhu, ale medzi dodávateľom a žalobcom a práve uvedené

dodávky teplej vody boli vyfakturované žalobcovi dodávateľom a boli prefakturované na vlastníkov bytov v bytovom dome. Preto súd prijal jednostranné závery len v prospech žalobcu a dôkazy vyhodnotil v neprospech žalovaného.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť, keďže bol vydaný v súlade so zákonom. Súd podľa neho správne zistil skutkový a právny vzťah medzi stranami sporu. Správne vyhodnotil tvrdenia a dôkazy, ktoré súdu sporové strany predložili, a dospel k správnym skutkovým zisteniam, na základe ktorých dospel aj k správne právnemu posúdeniu veci. Žalobca svoje skutkové tvrdenia preukázal relevantnými listinnými dokladmi; presne vymedzil žalované obdobie, za ktoré si uplatňuje svoju pohľadávku voči žalovanému, a tak isto presne vyčíslil a odôvodnil svoju pohľadávku. Poukázal na predložené listiny v konaní a plne sa pridržiaval svojich tvrdení, prednesov a vyjadrení, ktoré v konaní učinil.

7. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 177 ods. 2 písm. c), § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Preto tento rozsudok v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

8. Podľa obsahu spisu sa žalobca podanou žalobou domáhal zaplata sumy 2.501,59 eura s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že žalovaný ako výlučný vlastník bytu číslo XX v bytovom dome v T., súpisné číslo XXX na O. X, si neplnil voči žalovanému svoje povinnosti. Žalobca totiž vykonáva správu označeného bytového domu a zabezpečuje plnenia spojené s užívaním bytov v bytovom dome na základe zmluvy o výkone správy. Žalovaný bol povinný podľa zmluvy o výkone správy pravidelne platiť predpísané mesačné platby za výkon správy a zabezpečovanie plnení spojených s užívaním sporného bytu (predpísané mesačné platby). Za obdobie od 01.04.2020 do 31.07.2021 mu vznikol nedoplatok vo výške 2.501,59 eura. O podanej žalobe (návrhu na vydanie platobného rozkazu) rozhodol súd prvej inštancie vydaním platobného rozkazu č. k. 6Csp/92/2021-55 zo dňa 07.09.2021, proti ktorému podal žalovaný vecne odôvodnený odpor. Po nariadení pojednávania na deň 01.03.2022 súd prvej inštancie vo veci samej rozhodol rozsudkom č. k. 6Csp/92/2021-110 zo dňa 01.03.2022 tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške, aká je uvedená v bode 1. tohto odôvodnenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, a priznal žalobcovi voči žalovanému aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný.

9. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti procesného postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie s prihliadnutím na odvolacie námietky vznesené žalovaným v podanom odvolaní. Odvolací súd preto preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a obsah celého spisového materiálu, ale vady vytykávané odvolateľom nezistil. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzal z riadne zisteného skutkového stavu, ktorý má oporu vo vykonanom dokazovaní a vec správne právne posúdil na základe príslušných zákonných ustanovení. Odvolací súd sa stotožnil s právnym posúdením danej veci súdom, keď z vykonaného dokazovania vyplynul ten skutkový stav, ktorý žalobca v konaní tvrdil a preukazoval. Je zrejme, že žalobca na základe Zmluvy o výkone správy zo dňa 17.04.2012 vykonáva správu bytového domu, kde sa nachádza aj byt vo výlučnom vlastníctve žalovaného, spolu s jeho podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a aj na príslušenstve o veľkosti XXXX/XXXXXX. Podľa čl. 3 ods. 1 Zmluvy o výkone správy má žalovaný platiť preddavky na plnenia spojené s užívaním bytu a ďalšie služby vo výške určenej správcom mesačne vopred. Túto povinnosť si žalovaný v danom období riadne neplnil, v dôsledku čoho žalobca evidoval nedoplatok vo výške 2.501,59 eura za dobu od 01.04.2020 do 31.07.2021. Žalobca so žalobou predložil Sumárnu analýzu platieb za dobu od 01.01.2020 do 31.07.2021, z ktorej vyplýva výpočet dlžnej sumy, ktorá je predmetom žaloby. Žalovaný v prvoinštančnom konaní primárne namietal navýšenie nákladov spojených s užívaním bytu v časti položky vody a ohrevu teplej vody za roky 2019 a 2020 a tvrdil, že na sekundárnom rozvode vznikla záhada, ktorou unikalo veľké množstvo vody voľne do terénu. Tvrdil, že žalobca zaúčtoval túto nezužitkovú vodu spolu s nákladmi za ohrev tejto odtečenej vody do súčtu spotrebovanej vody vlastníckymi bytmi.

10. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovaný listom zo dňa 08.06.2020 žalobcovi reklamoval vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2019, a poukázal na možnú vzniknutú záhadu na vedení prívodu vody do bytového domu. Žalobca predmetné navýšenie

vyúčtovaných nákladov na ohrev teplej úžitkovej vody za rok 2019 voči dodávateľovi tepla a teplej úžitkovej vody reklamoval už skôr, a to listom zo dňa 26.03.2020, v ktorom poukázal na to, že na výmennikovej stanici X/X na ulici O. X - X došlo k enormnému predraženiu dodanej teplej úžitkovej vody. Predmetnú reklamáciu dodávateľ tepla a teplej úžitkovej vody listom zo dňa 15.05.2020 akceptoval a vlastníkom bytov poskytol zľavu pre vyúčtovanie roka 2019 pre vysoký náklad na odbernom mieste. Z obsahu tohto listu vyplýva, že dodávateľ síce akceptoval podanú reklamáciu žalobcu, avšak nepotvrdil že na sekundárnom rozvode vody existovala závada. Vyplýva to z formulácie obsahu listu zo dňa 15.05.2020, v ktorom dodávateľ uviedol, že spotreba tepla na ohrev teplej úžitkovej vody bola nameraná určeným meradlom a množstvo ohriatej vody bolo dodané spotrebiteľom. Záverom doplnil, že pravidelne kontroluje rozvody teplej úžitkovej vody, šachty a montážne suterény v objektoch, neustále monitoruje a analyzuje vývoj spotrieb s porovnaním predchádzajúcich období.

11. Súd prvej inštancie na základe predložených listinných dôkazov správne vyhodnotil, že faktúry, ktoré dodávateľ vyfakturoval a tvorili základ pre vyúčtovanie ročných nákladov, boli vyhotovené na základe nameraných hodnôt na meradlách, a teda k závade, resp. havárii na prívode vody v zmysle daných dôkazných prostriedkov nedošlo. Odvolací súd sa tak stotožnil so zistením, že vyúčtovania nákladov za dodané plnenia spojené s užívaním bytov boli vykonané na základe skutočne nameraných hodnôt ich spotreby, a to výhradne len určenými meradlami, čo znamená, že vyúčtovanie bolo vykonané na základe odpočtov relevantných a ciachovaných meradiel. Keďže žalovaný nepredložil relevantný listinný dôkaz preukazujúci jeho tvrdenie o závade, resp. havarijnom stave na rozvode/prívode vody, a k tomu ani nenavrhol doplnenie dokazovania, možno konštatovať, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno v preukázaní svojho tvrdenia o existencii závady na sekundárnom rozvode vody. Nie je pravda, že tvrdenie o havarijnom stave na sekundárnom obvode vody nebolo medzi stranami sporné, pretože žalobca v prvoinštančnom konaní zhodne so žalovaným netvrdil, že na sekundárnom obvode vody došlo k závade, ktorá spôsobila odtok nezužitkovanej dodávanej vody. Na pojednávaní dňa 01.03.2022 uviedol v podstate hypotetickú úvahu, že ak by došlo k havárii na sekundárnom obvode medzi výrobcom a dodávateľom tepla, išla by na vrub dodávateľa. V liste zo dňa 01.10.2020 č. XXXX/P./XXXX žalobca uviedol svoj názor (domnienku), že došlo k havárii na sekundárnom rozvode vody, pričom uvedenú domnienku v listinnom dôkaze, ktorý súdu predložil žalovaný, nemožno považovať za tvrdenie žalobcu v predmetnom súdnom spore. Havária na sekundárnom rozvode nebola pred súdom vôbec preukázaná a ani potvrdená dodávateľom tepla, resp. iným relevantným dôkazným prostriedkom. I v prípade, že by skutočne došlo k závade na sekundárnom rozvode vody, vyúčtovanie vykonané žalobcom o spotrebe studenej a teplej vody a o ohreve teplej úžitkovej vody bolo vykonané na základe skutočne nameraných hodnôt (spotrieb) vodomermi jednotlivých bytových jednotiek, a preto by takáto závada nemala vplyv na hodnoty namerané týmito určenými meradlami. Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní namietal, že súd sa počas dokazovania nezaoberal jeho námietkami o tom, že k závade nedošlo na sekundárnom okruhu, ale medzi dodávateľom a žalobcom, je potrebné zdôrazniť, že žalovaný počas prvoinštančného konania pred súdom netvrdil, že k závade došlo na inej časti okruhu/ rozvodu vody ako na sekundárnom okruhu. Všetky jeho skutkové tvrdenia pojednávali o závade na sekundárnom rozvode s tým, že voda mala podľa jeho tvrdení odtekať do terénu. S ohľadom na uvedené odvolací súd túto odvolaciu námietku žalovaného nepovažoval za dôvodnú.

12. Žalovaný v podanom odvolaní tiež namietal, že zo strany súdu došlo k jednostranným záverom v prospech žalobcu a súd predložené dôkazy vyhodnotil len v jeho neprospech. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie však poskytuje stranám dostatočne zrozumiteľné vysvetlenie všetkých okolností a preukázaných skutočností, ktoré viedli súd k prijatému záveru o opodstatnenosti žaloby. Nemožno teda konštatovať, že súd dospel k jednostranným záverom zaujato len v prospech žalobcu, pretože odôvodnenie napadnutého rozsudku poskytuje vysvetlenie úvah súdu vedúcich k záveru o dôvodne podanej žalobe, ktorý navyše pramení z dôkazov doložených v tomto sporovom konaní. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol všetky stranami predložené listinné dôkazy, z ktorých pri rozhodovaní vychádzal, a taktiež konkrétne špecifikoval, aké skutočnosti vyplynuli z toho ktorého predloženého listinného dôkazu. Výsledky vykonaného dokazovania súd náležite vyhodnotil a svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodnil, vychádzajúc zo základného princípu voľného hodnotenia dôkazov (čl. 15 CSP, § 191 ods. 1 CSP), ktorý je limitovaný požiadavkou nadväznosti medzi skutkovými zisteniami súdu získanými v procese dokazovania, úvahami súdu v procese hodnotenia dôkazov a jeho právnymi závermi. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v nadväznosti na odvolacie dôvody a rešpektujúc vyššie uvedenú zásadu voľného hodnotenia dôkazov súdom mal za to, že nie je možné prisvedčiť námietke žalovaného, že súd všetky dôkazy vyhodnotil zaujato v neprospech

žalovaného. Taktiež nemožno konštatovať, že dôkazy doložené žalovaným súd len okrajovo spomenul v odôvodnení svojho rozhodnutia a že by jeho procesnú obranu len stroho vyhodnotil v bode 48. odôvodnenia rozsudku. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal s argumentmi sporových strán, ktoré mali vplyv na rozhodnutie, a teda i s argumentmi žalovaného, ktoré uvádzal pred súdom prvej inštancie. Nezodpovedá skutočnosti, že by súd prvej inštancie len stroho konštatoval, že nemal námietky žalovaného za preukázané a on v konaní nepreukázal, že by pohľadávku žalobcu uhradil alebo že táto zanikla iným spôsobom. Súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní vysporiadal s tvrdeniami žalovaného o navýšení rozpočtu za roky 2019 a 2020 titulom položiek vody a ohrevu teplej vody, o reklamácii existencie závady na sekundárnom rozvode vody žalobcovi, tiež posúdil uplatnenie reklamácie voči dodávateľovi teplej vody spoločnosti Q. - P., s.r.o., a následné poskytnutie zľavy touto spoločnosťou. O žalobe čo do istiny a aj príslušenstva a zmluvnej pokuty súd rozhodol v súlade s ustanoveniami zmluvy o výkone správy bytu a zákonnými ustanoveniami, ktoré v odôvodnení rozsudku aj citoval.

13. Pokiaľ žalovaný považoval za nesprávny postup súdu prvej inštancie, ktorý neakceptoval žiadosť jeho zástupcu na odročenie pojednávania nariadeného na deň 01.03.2022, a tvrdil, že postupom súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v neprospech žalovaného, odvolací súd sa s touto argumentáciou nestotožnil. Podľa obsahu spisu bolo predvolanie na pojednávanie nariadené na 01.03.2022 doručené žalovanému dňa 17.12.2021. Žalovaný následne splnomocnil na zastupovanie v predmetnom spore advokáta dňa 25.02.2022, pričom tohto dňa bola súdu doručená žiadosť o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a o odročenie pojednávania nariadeného na deň 01.03.2022 s odôvodnením, že právny zástupca má v čase nariadeného pojednávania naplánované úkony v trestnej veci vedenej ORPZ T. pod ČVS: M.-XXX/X-E.-T.-XXXX, a rovnako nie je zachovaná 5-dňová zákonná lehota na prípravu. Súd na podanie právneho zástupcu žalovaného reagoval telefonicky a následne i písomne oznámením odoslaným právnenému zástupcovi žalovaného dňa 25.02.2022, ktorým mu oznámil, že žiadosť o odročenie pojednávania neakceptuje, pretože predvolanie na pojednávanie bolo žalovanému doručené dňa 17.12.2021, pričom ak strana sporu nepreukáže existenciu objektívnych skutočností brániacich mu zvoliť si advokáta v primeranej lehote po riadnom doručení predvolania na pojednávanie, nie je možné akceptovať udelenie plnej moci advokátovi v krátkom čase pred termínom pojednávania, prípadne v deň pojednávania ako dôležitý dôvod na odročenie pojednávania (obdobne uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo 19/2014). Súd tiež uviedol, že kolízia pojednávania a pracovnej cesty zástupcu účastníka pojednávania nie je bez ďalšieho akceptovateľným predpokladom uznania existencie dôležitého dôvodu na odročenie vytyčeného pojednávania, ak neoznámí ďalšie údaje o tom, prečo sa nemôže pojednávania zúčastniť a prečo časovú kolíziu nie je možné vyriešiť inak (obdobne uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 136/2010).

14. Súčasne aj odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obdo 19/2014, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky 3/2016 pod č. 24, v ktorom bol vyslovený právny záver, že dôležitosť dôvodov, ktorými účastník odôvodňuje žiadosť o odročenie pojednávania, ako aj včasnosť ich uplatnenia posudzuje súd podľa konkrétnych okolností prípadu, a môže ich preveriť len zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase posudzovania žiadosti o odročenie pojednávania. Aj keď účastník konania vo svojej žiadosti uvedie dôvod, inak spôsobilý viesť k záveru o odročení pojednávania, nie je súd vždy povinný takýto dôvod akceptovať, a to najmä vtedy, ak je účastníkom konania uplatnený k procesnej obštrukcii s cieľom bezdôvodného predlžovania občianskeho súdneho konania. Ak účastník konania nepreukáže existenciu objektívnych skutočností brániacich mu zvoliť si advokáta v primeranej lehote po riadnom doručení predvolania na pojednávanie, nie je možné akceptovať udelenie plnej moci advokátovi v krátkom čase pred termínom pojednávania, príp. v deň pojednávania, ako dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania a nedochádza tak k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom.

15. Berúc do úvahy právny názor vyslovený najvyšším súdom vo vyššie citovanom rozhodnutí, ale aj iné rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v ktorých sa súdy zaoberali otázkou odročenia pojednávania z dôvodu krátkosti času na prípravu pojednávania zapríčinenú udelením plnomocenstva právnenému zástupcovi stranou sporu bezprostredne pred termínom nariadeného pojednávania, má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď žiadosť právneho zástupcu žalovaného neakceptoval a pojednávanie nariadené na deň 01.03.2022 neodročil. Žalovaný mal vedomosť o nariadenom pojednávaní už od 17.12.2021 a nič mu nebránilo dať sa právne zastúpiť včas a v predstihu so zreteľom na nariadený termín pojednávania. Podľa názoru

odvolacieho súdu nemožno konanie spočívajúce v oneskorenom udelení plnomocenstva posúdiť inak ako snahu o zmarenie pojednávania, resp. oddialenie nariadeného pojednávania.

16. K dôležitosti jednotlivých dôvodov na odročenie termínu pojednávania zaujala stanovisko aj rozhodovacia prax všeobecných súdov. Žiadosť advokáta o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie je úplná a môže reálne viesť k odročeniu pojednávania bez prejednaní veci iba vtedy, ak advokát už v žiadosti uvedie: a/ kedy sa o kolízii dozvedel, b/ čo bráni alternatívnemu riešeniu (substitúcia, vrátane koncipientov), c/ aké efektívne opatrenia prijal na zabezpečenie prejednaní veci na tomto pojednávani (najmä, ak má v kancelárii viacero kolegov a koncipientov), d/ prečo žiada o odročenie práve tento pojednávania, a nie pojednávania, ktoré koliduje, a podobne (obdobne uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 100/2011). Samotná existencia kolízie dvoch súdnych pojednávani môže byť (za istých, výnimočných okolností) dôvodom pre odročenie jedného z kolidujúcich pojednávani. Advokát, ktorý zistí, že v dvoch súdnych konaniach dochádza v určitý deň ku kolízii nariadených súdnych pojednávani, má vo všeobecnosti možnosť osobne sa zúčastniť na jednom z pojednávani a v prípade druhého kolidujúceho pojednávania „účelne využiť“ všetky zákonom pripustené prostriedky a spôsoby poskytovania právnej pomoci účastníkovi, ktorého zastupuje“ (obdobne uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 100/2011).

17. Právny zástupca žalovaného neuviedol, či využil všetky zákonom pripustené prostriedky a spôsoby poskytovania právnej pomoci (substitučné zastúpenie a pod.), aby mohol zabezpečiť účasť na nariadenom pojednávani, a neuviedol bližšie informácie preukazujúce skutočnú nemožnosť zúčastniť sa nariadeného pojednávania či už osobne alebo prostredníctvom inej prípustnej osoby. Z dôvodu, že právny zástupca žalovaného neposkytol súdu vyššie špecifikované detailnejšie informácie, súd správne nevyhovel jeho žiadosti o odročenie pojednávania, aj s prihliadnutím na skutočnosť, že nebolo ozrejmené, z akého dôvodu sa žalovaný nedal zastúpiť právnym zástupcom skôr. Odvolací súd uzatvára, že v prejednávanom prípade nedošlo k porušeniu práva odvolateľa na spravodlivý proces, keď žalovaný (resp. jeho zástupca) bol riadne a včas predvolaný, aby sa pojednávania zúčastnil a túto možnosť nevyužil. Odvolací súd navyše dodáva, že žalovaný vzhľadom na priebeh konania mal procesnú možnosť písomne sa vyjadrovať, dávať písomné stanoviská a vyjadrovať sa k argumentom druhej strany, k predloženým dôkazom a k otázkam, ktoré mali podstatný vplyv na rozhodnutie súdu. Vzhľadom na zistené skutočnosti odvolací súd konštatoval, že žalovaný nebol postupom súdu prvej inštancie vylúčený z realizácie svojich procesných práv daných Civilným sporovým poriadkom. Za týchto okolností tvrdenie, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces, nie je opodstatnené. Rovnako neopodstatnená je aj námietka, že súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nezaoberal tým, z akého dôvodu neakceptoval žiadosť právneho zástupcu o odročenie pojednávania, pretože v bode 9. odôvodnenia rozsudku bol záver súdu o neodročení pojednávania vysvetlený, aj s poukazom na rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít.

18. Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a v podrobnostiach poukazuje na jeho odôvodnenie (§ 387 ods. 2 CSP).

19. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, preto odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1, § 255 a § 262 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu priznal žalobcovi voči žalovanému v celom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).